

MAGYAR KURIR

A Z

MDCCCXVII-dik

ESZTENDŐRE.

A' FELSÉGBES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

I. Fél Esztendő.

Bétsben, 1817.

Nyomtatott Nemes Haykul Antal betűivel.

ERDÉLYI MÚZEUM

BCU Cluj / Central University Library Cluj

E. 140

MAGYAR KURIR

Indult Bétsből, Pénteken Januárius' 3-dik napján, 1817-dik esztendőben.

Nagy Britannia.

Az ifjú Watson levele, melyet ő némelly Londoni ujságok szerint az oda való Polgármesterhez írt, e' volt: —

„Mylord! Úgy látom, hogy a' törvényeknek szoros vigyázósága elől, ki nem állhatok, vagy hogy tovább barátjaimnak partfogássokra magamat nem bízhatom. Erre nézve oly projektumot bátorítokodok tenni Uraságodnak, hogy én, mint fogoly, önként elő fogok állani, ha Uraságod az én elfogattatásomra kihirdetett jutalmat nékem adatja, oly feltétel alatt, ha kivilágosodik, hogy én nem az a' személy vagyok, a' ki Platt úrra lőtt. Ha a' meghatározott summa (500 foat Sterling) valamelyik Prokurátor úrnál letéttetik, én módot fogok találni ártatlanságomnak megbizonyítására. Költ Londonban, Dec. 10-dikén, 1816. —“

„Watson.

Utóírás: — „Ha nekem telyes botánatot ígérnek, egy öszszeesküvést fogok bejelenteni, a' melly éppen most főzetetik, és a' melly sokkal veszedelmesebb, mint az úgy nevezett Puskapót-öszzeesküvés volt.“ — (Ez az öszzeesküvés a' Jakáb ideje alatt 1605-ben történt, mikor a' Parlamentum háza alatt lévő börtönöket puskapórral megtöltötték, a' Parlamentumot, mikor azt a' Király éppen kinnyitni fogná, a' levegőbe felvetetni akarták; de a' melly iszonyú ezélezést magok az ösz-

szeesküdtek között egygyik, egy nappal előre bejelentette).

Annak a' Nordhumberland nevű hajónak, mellyen Bonapartét Szent Ilonára vitték, a' seborvosok Doktor Warden (kinek levelei között egygyet nem régen a' Magyar Kurir is kiadott), az ő útozások alatt annyira megnyerte volt a' Bonaparté bizodalját, hogy azután is, valameddig Admirális Cochrane a' nevezett hajóval ott maradt, Bonaparté egész háznépével azon orvosnak élt szolgálatjával, azért, mintbogy az a' Frantzia Orvos, a' ki Elbán velle volt, Szent Ilonára nem ment-el, a' másikhoz pedig, a' ki ennek helyébe odarendeltetett, egy Omeara nevű Irlandus születésű fiúhoz, nem viseltettek a' Bonapartéhoz tartozók, s ő maga sem, oly nagy bizodalommal, mint Wardenhez. Ennek a' Wardennek tehát csak már mint orvosnak is elég alkalmatossága volt a' Bonaparté házában annyit látni és hallani, a' mennyit semmi más idegennek nem egynek is. Egy szóval ennek az embernek írásai, mellyeket ő a' maga Londonba való visszajövele után, levelezés formában, íly czím alatt kiadott: A' Bonaparté magaviselése s velle való Beszélgetések, valósággal megérdemlik, hogy némelykor, mikor egyéb nevezetesebb írnivalónak nem leszen, mint mások íselekesznek, mi is kiadjunk egygy darabotskát ezekből a' Magyar Kurirban; a' mint itt mindjárt hozzá is fogunk: —

Generális Gourgaud, a' Bonaparté Generaladjutánsa, igen beteg lévén, (itt Dak-

tor Warden beszélt) *Omcara* barátam jónak találta töllem is tanácsot kérni állapotja felől. E' még odaérkezésünk után csak hamar történt. Megindultam a' Gen. *Bertrand* lakhelyének felkeresésére, a' melly *Longwood*tol, a' *Bonaparte* akkori szállásától, egy fertály órányi távolságra egy magános házban volt, melynek *Hutsgate* a' neve. A' ház két emeletű, egygyikegygyik áll két szobából. Itt lakik Generális *Bertrand*, két szeretetre méltó, egészséges, és igen vidám gyermekeivel, kiről csak magáról és Familiájáról egy egész könyvet írhatnék, minthogy az alatt, míg a' tengeren útoztunk, üres óráimban őtet az Anglus nyelvre tanítgatván, magam is szüntelenül tanultam tőle. Ő mindent elé beszélt nekem, a' mit a' maga táborozásaiból valami nevezetést tudott. Minthogy nagy kívánsággal halgattam beszédjeit, 's ugyan ezért magam ritkán 's akkor is csak keveset szollottam, ekképpen dorgálodzott gyakran: — „Az Ur rossz tanítómester, csak engem' historizáltat, 's maga semmit se' szoll.“ — *Napoleon* mikor felüllem tudakozódott; csak így szokott volt szollani: — „Hol van a' *Bertrand*' barátja?“ — De térjünk vissza a' dologra. Én lóháton jöttem vala *Hutsgate*ba, 's miutánna itt *Bertrand*hoz beszollottam volna, ismét lóháton akartam *Longwood* felé tovább indulni, hanem a' Marschalné (*Bertrand*né) így szollván: a' férjem már oda előre elment, magam is éppen befogatni akarok, hogy utánna mennyek, vezettesse az úr a' lavát, maga pedig üljön-be hozzám a' hintóba. Már szürkületkor volt mikor ekképpen *Longwood* mellé megérkeztünk; *Bonapartét* *Bertrand*dal beszélgetve 's a' szekerűthán állva találtuk. Meg állj, így szollott a' Marschalné, tréfáljuk meg őket; mikor mellettük elmenünk, köszönjön nekik az úr; ők erre égyen ás' szemeközzé fognak nézni, 's egymástól effélet kérdezni: Valyon mitsoda házi barát ül ott a' Marschalné mellett? Es a' történet nekik Párist eszékbe fogja

juttatni, a' hol az efféle történetek minden napiak. — Végezetre a' *Bonaparte*' szállásán megállapodván a' szeker, és én abból a' Marschalnéét kiemelvén, e' bement *Bonaparté*hoz, én pedig a' betegem' szállására mentem, de nem soká hivatalt kaptam, hogy ebédre *Bonaparté*hoz mennyek, melyet én különös megkülönböztetésnek tartottam, minthogy tudtam, hogy *Bonaparté*nál közönségesen csak az ő kevés hozzátartozói esznek. Generális *Montholon*, engemet, a' ki csak egy minden napi kaputban, tsizmáson és sarkantyúval jelentem meg, egész forma ruhába öltözködvé fogadott a' külső szobában, 's vezetett-be az oldalszobába, a' hol *Bonaparte* és *Bertrand* schakkoztak egygyütt. Engem' az Ex-Császár véghetetlen nagy hetsülettel és barátsággal fogadott, én pedig, hogy játékokat nézhessem a' háta' megé állottam. A' szobában lévők, hogy urokat a' játékban ne akadályoztassák, csak suttogva beszéltek egymással: annyival különösebb volt az, hogy, ha olykorolykor valamit kérdezett töllem *Bonaparte*, én neki dörömböző vastag hangon feleltem. Végre hír adattatván, hogy az étel az asztalon van, azt sugta Generális *Montholon* a' fülembe, hogy az asztalnál *Bonaparte* és *Bertrand* közé üljek, melyet én meg tselekedvén, *Bonaparte* a' jobb *Bertrand* pedig a' bal kezem felől estek. A' *Bonaparte* jobbja felől egy szék és egy tányér üresen maradtak, melyről minden kegyes olvasó úgy ítelhet, mint neki tettik. —

A' porcellán, melyről ettünk, olyan szép volt, a' milyent én még soba nem láttam; az ezüst igen nehéz, 's minden darabon Sas-czímer; az utolsó fogást (tzukros süteményeket, gyümöcsöt, 's a't.) arany tázákön 's tányérokön hozták fel. Ha ételközben valaki, bort nem töltött volna magának, vagy pedig ha még azt is reménette volna valaki, hogy Anglus módön még étel után is jó iddogalás foglenni, az ilyen ember nagyon megsalta volna magát.

Valami egy óra telt az ebédkezésbe. A' mi az én izlésémet illeti, megvallom, hogy egy darab marha - petsenye-sült, vagy egy jó darab berbets - zomb, kapornyával jól elkészítve, nekem kedvesebb lett volna, mint minden Frantzia R a g o u k és F r i k a s s é k, egyszerűs mind azonközben azt is megvallani el nem mulatván, hogy biz én azt sem igen tudom, hogy ezek az utólsók is miként ízkeskedtek, oly nagyon öszveszedve kellett az eszemet és emlékezetemet szüntelen tartani, hogy az én kevés Frantzia nyelv-tehetséggemmel, a' *Bonaparte'* szüntelen való kérdezősködéseire, valamit felelni tudjak, mellyek nagyobb részint mind az én orvosi tudományomat illették, p. o: — „Az úr meglátogató *Generális Bourgaudot*?“ — Igen is meglátogattam őtet, *Generális Uram!* mert csak azért is jöttem. — „Hát ő hogy van?“ — Nagyon beteg. — „Mi baja?“ — Hasmenésben szenved. — „Hol van a' nyavajája oka?“ — A' belső részein. — „Mi okozta?“ — Az itt valókedő nagy létegy, de testi hajlandóságának (dispositiójának) is kell róla lenni. — „Nó tehát így csak az okát háritják-el az urak a' nyavajájának, és azonnal meggyógyul?“ — Ha hamarabb eret vágta volna rajta, hamarabb meggyógyult volna. — „Mi által gondolja az Ur, hogy segíteni lehet rajta?“ — Mint-hogy a' májálau 's ennek szomszédságai-ban van a' baj, tehát *Mercuriust* rendelék neki. — „A' *Mercurius* semmit se' ér.“ — De biz' ér; sok jó hasznát vettem én már annak. — „Adott-é *Hippocrates* a' betegének *Mercurius* t? nem gondolnám: ő csak füvekkel gyógyított, 's még is legnagyobb Orvosnak tartatott.“ — Ha az újabb időkbeli találmányoknak hasznát vehette volna, még nagyobbnak tartatott 's még több hasznót tehetett volna. — „A' természet maga iparkodik a' nyavalya' matériájának a' testből való kibajtásán; meg-lehet, hogy éppen ezt tselekszi most a' hasmenés által is: tehát csak arra vigyázzon az úr, hogy a' természetet meg ne akadályoz-

tassa munkájában.“ — Telyességgel nem, csak segítségül akarok lenni neki. — „S ezt csak a' *Mercurius* által gondolja hogy véghez vihéti az úr, a' melytől félni lehet?“ — Az én tapasztalásaim szeient a' mostani cseiben mindenker tsalhatatlanúl használ a' *Mercurius*. — „Így hát adjon az Ur neki *Mercuriust*. Hát, az' alatt, míg Angliából ide érkezünk, baltak-é meg sok hajós legények a' *Nordhumberlandon*?“ — Igen bizony. — „Mitsoda nyavalyában? — Hasmenésben és a' májnak megtüzesedése miatt. — „Hát megnyitották-é az Urak a' holt testeket?“ — Meg, mindeniket. — Hát, hogy találták őket?“ — A' májat meggenetségesedve, 's a' belső részeket a' fene által megrothasztatva. — „Mi a' halál? vagy hogy másképpen fejezem ki gondolatomat, mit teszen meghalni?“ — Meg-hal az ember, mikor az ő két főbb organu-mai a' lehelles és a' szívnek mozgása megszűnnek, — „Hát a' lélek mikor válik-el a' testül.“ — Erre a' kérdésre nem felelhetek oly meghatározott módon, mint ezt a' *Generális Ur* töllem várni látszik, mint-hogy több olyan történetek adják elő magokat, hogy a' meghaltak-látszó ember, jó eszközök által az életre vissza hozat-tathatik, 's úgy szollván mintegy feltámasz-tathatik. — „Mit gondol az Ur, hogy mikor megyen belé az emberbe a' lélek?“ — Oly nagy *Metaphysicus*, hogy ezt meghatározni mérészleném, nem vagyok. —

Két nappal azután, hogy a' *Generális Bourgaud* gyógyításához fogtam, eszünk-be vettük a' jeladó zászlókrol, hogy egy Angliából jövő hajó a' kikötőhelybe bevezett légyen, melyre nézve én azonnal lóra ülven a' városba helovagoltam, hogy megtudhassam, mi jó újságokat hozott. Est-vére *Longwoodba* visszaérkezvén, alig szállottam-le a' lórol, hogy már vettem az izenetet, hogy *Napoleon* szollani kíván velem, még pedig nem a' maga hanem a' beteg *Generális Bourgaud* szállásán, a' hol már várokozott réám, 's belépvén így szólott

hozzám: — „Hát hogy van a' beteg?“ — Erre alig felelhettem valamit; így folytatta kérdéseit: — „Az úr a' városba ment vala úgy-é? Hát egyenesen Angliából jött ez a' hajó? 's hát hozott-é újság-'s egyéb leveleket Frantzia orszagból?“ — Én (mondék) a' Frantzia leveleket csak futva olvastam által. — „Ha futva olvasta is által őket az Úr, még is csak megtartott belőlök valamit. Hadd halljam!“ — Itt ott Generalis Uramról is emlékeznek benne: hanem a' mi leginkább magára vonta figyelmetességemet, ez a' Marschal Ney' perbe lett idéztetése 's megítéltetése. Melynek halálására *Napoleon* egy lépéssel közelebb jöven, hanem a' nélkül, hogy vagy hangját vagy ábrázatállását csak legkevesebbé is megváltoztatta volna, így szollott: — „Mit? Marschal Neyt megítélték, hogy meglőjék?“ — Igen is (mondék); 's Marschal Neyt már agyon is lőtték! O a' Hatalmaságoknak Párisban lévő Követeikhez folyamodott: de haszon nélkül. A' Párisi Capitulatióznak 12-dik tikkelyét is elé hozta a' maga mentésére: de ezzel se' nyert semmit. A' kikérdeztesésközben kinyilatkoztatta, hogy ő, Generalis Uram által megsaltattatott légyen; azt is elérte, hogy azt a' Proklamáziót, mellyet a' vádoló Aktaiban ellene felhoztak, nem ő hanem Marschal *Bertrand* készítette; és hogy őt a' Generalis Uram az az erősítése tsalta meg, hogy Generalis Urammal, a' maga próbatételeiben, *Anglia* és *Austria* megégygyeztek volna. — Gróf *Bertrand* is a' szobában lévén, 's ezen szokot hallván, így szollott hidegen: — „Marschal *Neynek* nem lehet rossz neven venni azt, hogy életének megtartatása végett semmit próbálatlan nem hagyott, 's ezen tekintetben, ha az igazság által célját el nem érte, még kéntelenségből való hazugsághoz-folyamodni is szabad volt néki, azt azon'özben, a' mit a' Proklamázióról mondott, ugyan nagyon ügyetlenül gondolta ki; Marschal *Ney* elég jól ki tudta magát irásban fejezni, kö-

vetkezésképpen nem volt néki szüksége arra, hogy ezen tekintetben az én segédemmel éljen. “ — Maga *Bonaparte* semmit nem szollott ezen dologról; tsak ennyit mondott röviden: — „Marschal *Ney* igen derék ember volt.“ — Én így folytattam beszédemet: Egy *Londoni* újság azt is mondja, hogy a' Marschal *Ney* megölettetése még támadást okozhat. — „Támadást! (így felelt *Bonaparte* nagy megvetéssel, 's folytatta kérdéseit) — „Element-é már Hertzeg *Wellington* Párisból? Még mind *Páris* mellett állanak-é az Anglusok 's az öszszeszóvetkezett seregek?“ — Az *Anglusok* (mondék én), mint vélem, még mind ott a' környéken fekszenek: hanem az *Oroszok* és *Prusszusok* vissza vonták, mint az újságok erősítik, magokat a' *Réuus* felé. — „Ezek mind igen helyes intézettek, felelt *Bonaparte*, hanem valyon milehet annak az oka, hogy én az Anglus újságok között a' *Morning Chronicle* nevűt ily ritkán kapom?“ — Erre a' kérdésre, nem gondoltam hogy egyébbel felelhessek néki, hanem tsak egy *nem-tudommal*. —

A' Generalis *Gourgaud* meggyógyulása után hat hétig nem jártam vala *Longwoodban*. Mikor ott újra legelőször ismét megjelentem, a' *Bonaparte* kanapéja úgy volt helyheztetve, hogy annak karja az ajtó felé állott; az ablakok' árnyéktartó deszkái lebojsattatva voltak; *Bonaparte* a' nagy meleg miatt kaputját 's mejrevalóit levetvén, 's bal kezét annak karjáról lefüggesztve, a' kanapén elnyúlóva hevert. Egy asztal, könyvekkel megrakattatva előtte állott, mellyek közül én egybe, a' melly kinyitva volt, belé tekintvén, láttam, hogy a' revolúzióról beszél. *Bonaparte* hozzá való közelítésemet észébe vévén, felugrott és így szollított-meg örvendetesen: *Ah Warden, hát mi jóban fardozik az Úr?* — Én néki tsak egy néma válvonintással feleltem, ő pedig a' kezit hirtelen felém kinyujtván, ekképpen szollott: — „*Kingemet* a' hideg

lél, melyre én a' pulussát megtapogatván, mindjárt észre vettem, hogy semmi baja nintsen, különben is a' pulusának tapogattatása alatt, nagyon ravaszúl forgatta az ábrázatját; egy szóval jól látván, hogy tsak tréfál, így szollottam: Azt kívánom, hogy soha se' legyen a' Generális Úr rosszszabúl, mint most van! — melyre ő a' kezét megfordítván, az ortzámat gyengén megütötte. Minthogy Anglus nyelven beszéllett, örvendtettem néki, hogy már ennyire haladott nemzetünk' nyelvének tanulásában; ahoz is szerentsét kívántam, hogy ily jó és tartós egésze jár ezen szigetén: — „Az igaz így felelt ő, hogy jó egésze jár: de mértékletesen is élek ám; olyan *appetitumum* van, hogy a' napnak minden szempillantataiban tudék enni: de orához is tartom magam, 's ekkor is akkor hagyom felbe az evést, mikor még jól esik; és a' mi az ivást illeti, tudja-meg azt az Úr, hogy erős itallal nem élek. Az Anglus nyelv tanulásban jól elő mentem, mint az Úr mondja, de szorgalmatos is voltam ám; az Anglus újságokat már megtehető folyvást olvashatom; örömet is olvasom őket. Ok ugyan olykorolykor nagyon gondolatlanul írának; némelykor felettebb rútt mtskolódásokra bátorzkodnak kibotsátkozni. Engem' p. o. egygyik közzülök egy eszeveszett *Learnak*, a' másik egy tyrannusnak, egy harmadik tsuda állatnak, és még egy, kitől pedig legkevesebbé vártam volna, gyávának (poltronnak) nevez — nem azért ugyan, mintha talám valamely ütközetben a' puzskapor' szagától megijedtem, vagy az eszemet elvesztettém, vagy pedig hogy a' szerentsetlenségek miatt eltsöggedtem volna, éppen nem ezekert — hanem tsak azért, hogy sem mérget nem ittam, sem a' hajórol a' tengerbe nem ugrottam, sem pedig egy pistolyal magamat főbe nem löttem. Az az újságíró, a' ki felöllem így ítél, nem tud engem' esmérni. Nagyobb és jobb bátorsággal bírok én, mint a' milyen az ön-nöngyilkosságra kívántatik: Az Úrak új-

ságleveleik a' politikai részrehajlásoknak E'chói; a' mit egy rész ditsér, azt a' másik gyalazza, és megfordítva. A' ki éppen Londonban vagy ennek szomszédjában nem lakik, mindent szemivel nem láthat, vagy a' ki tsupa idegen, az Uraságtok' újságleveleiből a' dolgok felől 's az Anglus Státus' tisztviselőiről bőltsé soha sem leszz. — Látván én, hogy Bonaparte ezen alkalmatossággal tsak a' kérdéstelekekkel meg nem elégszik, hanem tulajdon vélekedéseinek kinyilatkoztatására is kibotsátkozik: én is neki bátorítottam magamat 's ki mondtam a' mi a' számra jött, annyival is inkább minthogy tudtam, hogy ha meg talál is Bonaparte mérgeledni, legtöbb a' mit nekem árthat, e' lehet, hogy az ajtót megnyitván, így szoll hozzám: Doktor *Warden* Úr, szerentsés útát! — De nagy bámulásomra nem így történt a' dolog, sőt, még nagyobb bámulásomra, ily kérdést tett előmbé: *Említhetik-e még az Úr az Anglus hajós Kapitány Wright' történetere?* — (A' többit mászszor).

Az ifjú *Watson* még Dec. 14-dikéig sem kerithette meg a' Londoni Politzia. Szüntelen érkeztek felőlle a' levelek a' Polgármesterhez, de a' mellyek inkább arra ezélni látszottak; hogy *Watson* még jobban is elrejttesse magát, mint sem hogy megfogattathassék.

H i r a d á s.

A' 4-dik számú, 's a' Császár nevet viselő Ulánus Regeménthez egy, a' maga mesterségében tökéletesen jártas, nótelen, magyar nyeregjártó kerestetik. Az ezen szolgálattal öszszakaptsolt haszonvételek, 17 forint állandó hónapi fizetésből, ingyen való szállásból, fából, és naponként egy kenyérportzióból állanak; 's ő a' hatouacetre való lekötéleztetéstől szabad marad. A' kik ezen szolgálatot megnyerni kívánnák, 's a' megkivántató feltételekről szőlő bizonyáglevelekkel bírnak; azok a' fentisztelt Regement Kommandójánál Magyar Országban, Zetaplén Vármegyében Sáros-Patakban, jelentsek magokat.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

A' Piarista Atyák' T. T. szerzetéről ilyen szavakkal emlékeznek Magyar Hazai leveleink: —

Az Ájtatos Iskolák Szerzetének érdemei oly jelesek, hogy eránta kiki méltán tisztelettel viseltek, a' ki az Ifjúság' oktatására, és nevelésére szánt fáradozásokat betsülni tudja. Ezen Szerzetnek Hazánkban és Erdélyben a' tanítás által szerzett érdemeit neveli az, hogy több helyeken a' lelki Pásztorkordást is folytatja. Összeséggel 27 szerzetes hazai vannak, 's azokban 351 tagjai, a' mint a' jövő esztendőre nyomtatott Lajstrom mutatja. Szomorú tisztelettel tartozunk az idén el-halt két jeles tagjainak u. m. Tiszt. Hanulik Jánosnak, a' ki Nagy Károlyban September 3-dikán életének 71-dik esztendejében, és Tiszt. Elekes Jánosnak, a' ki Veszprémben, Julius 4-diken életének 37-dik esztendejében, meghalt. Amint a' Dósh. Munkák el-iratják; ennek a' Magyarok hosszabb élet-óhajtottak.

Nagy Váradról Dec. 10-dikén. A' három esztendei terméketlenség, szokatlan vízarádások, 's mindenféle más szerentsétlenségek miatt koldusságra jutott, 's az életnek további fenntarthatására minden es-közöktől megfosztatott, tsaknem mezitelez-űl, minden lakóhely nélkül ide 's tova tévelygő-szerentsétlén emberek. N. Bihar Vármegyének minden környékéről, sőt Erdélyből is, Nagy Váradra felette nagy számmal özszeseregelnék. Ezeknek gyámolítatásokban a' N. Várad R. Catholicum

Káptalan oly buzgósággal munkálódik, hogy annak Tagjai közzül kiki naponként 30 's 40 effele boldogtalanoknak eledelt és ruházatot is nyujt; sőt özszeállván mindnyájan, azon szűkölködők felségittetések-re, hat ezer Váltó forintokból álló sum-mát özszetettek, 's azt az illető tisztviselő-knek általadták. Adja az Úr Isten, hogy sokan kövessék őket.

Budán a' múlt Karátson napján az Er-sébet' Szerzeteseinek templomában egy Beau-licu Regimentje béli, eddig 'Sídó vallást tartott közembernek keresztségét inneplet-tek épületes ajtatosággal, a' ki is a' tem-plomi paráda előtt az egész őrző seregnek jelenlétében megkereszteltetett, ugyan azon Regimentnek Papja által, a' ki egy igen épületes beszédet is intézett ezen alkalmá-tossággal a' hívekhez.

B e t s.

Darwin Királyó 's Felsége, Luiza és Károlina 's Királyi Hertzegaszszonyságok-kal együtt, a' múlt kedden (Dec. 31-dikén) meg-érkezett Betsbe. Valamint a' Király 's Felségének, úgy a' Királynénak is eleibe ment 's Cs. K. Felsége Burkersdorfig.

A' Priv. Nemz. Austriai Bankótkormá-nyozójának 's két igazgatóknak aláírások alatt jelentetik a' ma kijött Udv. Ujságban, hogy azon papirospénznek, melly a' Con-ventziós pénzben 5 per Centes interesú köl-tsönözésből begyűlt, 10 milliókból álló sum-mája, holnap (4-dikben) a' már többször említett módon és helyen, tűz által sem-mivé tétetik.

Dec. 31-dik napján Száz forint Huszaspénzért, Váltótzedulában 357 — forintot,
— egy Császári aranyért. — fl. — kr. — Egy Hollandus aranyért — fl. — kr.
Jan. 2-dik napján 100 forint huszas pénzért, Váltótzedulában 369 2/3 forintot,
— egy Császári aranyért 17 fl. 3 kr. — Egy Hollandus aranyért — fl. — kr.
A' marhahusnak fontja Januariusra, Betsben 32 krajtzárra határoztatott.